

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2022. szeptember 4.
(vasárnap)**

Horváth Géza

JÁRJ AZ ÚR ELŐTT TELJES SZÍVVEL!

Énekek: 165,2 6; 611; 264

Alapige: 1Kir 8,12-26

Imádkozzunk!

Édesatyánk, azt énekeltük az előbb, hogy szent mennyei Felségedet éjjel, nappal angyalok serege magasztalja, és zengik, hogy „szent, szent, szent az Isten, teljes mind az ő dicsóságával”. Magasztalnak téged csodáidért, irgalmadért, hűségédért, szövetségédért, hogy kijelentetted magad itt a földön a bűnös embernek, mert nagy tettet vittél véghez Jézus Krisztusnak a földre küldésében, testet öltésében, golgotai kereszthalálában, feltámadásában, az egész váltságműben.

Köszönjük, Urunk, hogy mi is, földi sereged, bekapcsolódhatunk a te tiszteletedbe. Mi is zenghetjük ugyanezt, Urunk, ha megérthettük már a nagy titkot, ha a Szentlélek megvilágosította már az elménket, és tudjuk, hogy te vagy az egy, igaz, élő Isten; Atya, Fiú, Szentlélek, teljes Szentháromság.

Hadd áldjon és magasztaljon téged a mi szívünk, Urunk, mert te voltál, vagy és örökké leszel! Nem vagy időhöz, térhez, helyhez kötve, hanem betöltöd a teremtett világot, mindenütt ott vagy, mert mindenható vagy.

Hadd köszönjük meg, hogy megismertetted velünk szeretetedet, irgalmadat, a bűnös ember iránti könyörületedet! Köszönjük, hogy személyes, egyéni életünket is vezeted, és olyan sok ajándékkal töltöd be a mi életünket. Sokszor nem is tudnánk felsorolni, de bocsásd meg, ha nem is vesszük észre!

Köszönjük, azokat a nehezeket is, amelyeket azért adsz, hogy formálj, tisztíts bennünket, hogy még jobban kiábrázolódjon életünkben a Krisztus. Kérünk most is a megszólaló igédért, Urunk, hadd legyen számunkra táplálék! Lehet, hogy feddő szó, de mindenképpen bátorító, erőt adó szó hadd mutasson újból a Krisztusra, a tőled kapott célokra, feladatainkra, és arra az erőre, amellyel mindezeket véghezvihetjük!

Kérünk, hogy áldj meg bennünket, a mai nap minden alkalmát eléd hozzuk, Urunk, amikor itt a gyülekezetben vagy másutt a tiszta evangéliumot hirdetik, és azal foglalkoznak atyafiak!

Ámen.

Igehirdetés

Kedves testvérek, Isten igéjét a Királyok első könyvéből, a 8. fejezet 12-26. verséig olvasom ekképpen: „*Akkor ezt mondta Salamon: Az Úr mondta, hogy felhőben kíván lakni. Íme, építettem neked házat lakásul, helyet, ahol örökké lakhatsz. Azután megfordult a király és megáldotta Izráel egész gyülekezetét, Izráel egész gyülekezete pedig felállt. Azt mondta: Áldott legyen az Úr, Izráel Istene, aki szólt és ígéretet tett apámnak, Dávidnak, és azt az ő hatalmával beteljesítette e szavakkal: Attól a naptól fogva, amelyen kihoztam népemet, Izráelt Egyiptomból, soha nem választottam egyetlen várost sem, Izráel egyetlen törzséből sem, hogy ott házat építsenek nekem, és ott legyen az én nevem. Csak Dávidot választottam, hogy ő uralkodjék népem, Izráel fölött. És bár apám, Dávid már elhatározta, hogy ő épít házat az Urnak, Izráel Istene nevének, de az Úr azt mondta apámnak, Dávidnak: Azt jól tetted, hogy szívedben elhatároztad, hogy házat építesz az én nevemnek. De te nem építheted fel azt a házat nekem, hanem a fiad, aki tőled származik, ő épít házat nevemnek. Az Úr beteljesítette beszédét, amelyet szólt, mert amikor apámnak, Dávidnak helyére léptem és Izráel trónjára ültem, ahogyan megígérte az Úr, felépítettem ezt a házat, az Úr Izráel Istene nevének. És helyet készítettem ott a ládának, amelyben az Úr szövetsége van, amelyet atyáinkkal szerzett, amikor kihozta őket Egyiptom földjéről. Azután odaállt Salamon az Úr oltára elé, Izráel egész gyülekezetével szemben, kezét az ég felé emelte és ezt mondta: Uram, Izráel Istene! Nincs hozzád hasonló Isten sem ott fent az égben, sem itt lent a földön. Megtartod a szövetséged, és irgalmas vagy szolgálóidhoz, akik teljes szívűkkel előtted járnak. Teljesítetted, amit szolgálódnak, Dávidnak, az én Atyámnak ígértél. Amit te magad ígértél meg neki, hatalmaddal be is teljesítetted, hogy e mai napon láthatjuk. Most azért Uram, Izráel Istene, tartsd meg, amit szolgálódnak, Dávidnak, az én Atyámnak így ígértél: Nem fogynak ki szí-nem elől utódaid, akik Izráel trónján ülnek, de csak úgy, ha fiaid vigyáznak útjukra, és előttem járnak, ahogyan előttem jártál te is. Most teljesítsd be azért ígéretedet Izráel Istene, amelyet szolgálódnak, Dávidnak, az én Atyámnak tettél!”*

Azért hangzik innen Isten igéje, mert a 10-es istentiszteleten tanévnyitó istentiszteletünk lesz, amelyen részt vesznek a gyerekek is, és ilyenkor az ő rendjük szerint haladunk. Most ez a bibliai szakasz következik a Királyok első könyvéből: Salamon templomépítése.

Az előző órán már szó volt arról, hogy Salamon bölcsességet kér Istentől. Amikor az ő uralkodása kezdetén Isten felkínálja neki, hogy bármit kér, megadja neki, akkor ő nem gazdagságot, hadi sikereket kér, hanem azt mondja az Urnak: adj a te szolgálódnak bölcs szívet, mert különben ki tudná kormányozni a te nagy népedet! Ezt a bölcs szívet lehet úgy is fordítani, hogy értő szívet vagy halló szívet. Salamon azt kéri az Ur-tól, hogy „halljalak téged”. Ne csak halljalak, hanem értselek is, hadd értsem meg azt, amit akarsz!

Gyönyörű kérés, és Isten ráadásul megad neki mindent, még azt is, amit nem kér, és gazdagon megáldja ezt az embert. Azért, mert nem olyat kér, ami neki kellene, hanem ami annak a feladatnak a betöltéséhez kell, amire őt Isten rendelte.

Ahogy a presbiteri esküben, a vége felé van egy mondat: „Az egyháznak, a gyülekezetnek az érdekeit a saját magam érdekei elé helyezem.” Salamon ugyanígy gondolkodik: nem én akarok gyarapodni, gazdagodni, mindent megszerezni, hanem amit te adsz, csak azzal tudom kormányozni, vezetni a te nagy népedet. Ez nem az én népem, ez a te néped, Uram! Ebben a mondatban benne van Salamon egész felelősségvállá-

lása. Uram, ha nem segítesz, akkor én ezt nem tudom. Semmi és senki vagyok nélkül.

Salamon tud mások javára élni. A keresztyén embernek, kedves testvérek, nagy lehetősége lenne ma is, hogy mások javára éljen. Ahogy Pál apostol írja később az Újszövetségben, hogy ne a magad hasznát keresd, hanem a másét! Ahogy a Római levélben írja: „Mi erősek pedig tartozunk azzal, hogy az erőtlének gyengeségeit hordozzuk, és ne a magunk kedvére éljünk!”

Salamon ezért lesz csodálatos uralkodó, mert nem magának akar kedveskedni, hanem azt a népet akarja vezetni, amelyet Isten rábízott. Betölteni a tőle kapott feladatot minél jobban. Salamon tudja, hogy olyan Istenhez fordul, aki az ő gyermekeit nem hagyja szükséges eszközök nélkül, hanem ellátja őket ezekkel.

Így olvassuk: „adott Isten némelyeket pásztorokul, evangélistákul, tanítókul”, és utána elmondja, hogy milyen lelki ajándékokat ad nekik. Mert ez azt jelenti, hogy amikor Isten feladatot ad, nem hagy bennünket a feladat elvégzéséhez szükséges eszközök nélkül.

Képzeljük el, ha egy asztalosnak vagy orvosnak eszközök nélkül kellene dolgoznia, vizsgálnia. Kellenek az eszközök. Nekünk olyan Istenünk van, aki az ő gyermekeit nem hagyja eszközök nélkül, hanem rendelkezésre bocsátja ezeket, amikre a lelki életben és szolgálatban szüksége van.

Salamon tudja, hogy ezek az eszközök nincsenek az ő kezében, ezeket nem tudja megszerezni, de Isten a rendelkezésére tudja bocsátani. Ezért bele sem akar kezdeni, nemcsak a kormányzásba, másba sem, Isten nélkül. Milyen jó lenne, ha megtanulnánk: az Úr nélkül nem, csak az Úr áldásával!

A mai alkalommal ismét bepillantunk Salamon király életébe és hitébe. Nem az volt a legfontosabb az életében, hogy milyen uralkodó volt, milyen igazságos volt. A gyerekek tudják a mesékből, hogy Mátyás király igazságos volt, Salamon is az volt, mégsem ez a legdöntőbb, hanem az, hogy mennyire szerette az Urat, és mennyire ragaszkodott ahhoz az úthoz, amelyen az apja is járt, és amelyen ő is szeretett volna célba érni.

Így kezdi Salamon a mai igében felolvasott bizonyágtételét: „Akkor ezt mondta Salamon: Az Úr mondta, hogy felhőben kíván lakni.” Egy kicsit érthetetlen a számunkra, hogy ez mit jelent, de szeretném a testvéreknek néhány mondatban elmondani, hogy mire gondolt itt Salamon.

Házat épít Salamon, hogy úgymond, Isten ott lakjon. Azzal kezdi, hogy: „Az Úr mondta, hogy ő felhőben kíván lakni.” Isten tényleg felhőben lakik? Hogy kell érteni ezt az ígét? Istenből mi csak annyit érthetünk meg, amennyit ő magáról kijelent nekünk. Annyit érthetünk meg Istenből, amennyit ő megenged értenünk.

A hírekben halljuk, hogy valamilyen különleges csillagászati jelenséget ma éjszaka két órakor lehet látni, de legközelebb csak 80-90 év múlva lesz ilyen jelenség. Ilyenkor mindig borzolja a kedélyemet, hogy jó lenne felkelni, mert emberi számítás szerint azt már valószínűleg nem fogom megélni. A gyerekek lehet, hogy 80 év múlva még meg tudják nézni. És a híradás végén még hozzáteszik: de csak akkor látható, ha tiszta lesz az égbolt! Mert ha felhős lesz, akkor nem fogjuk látni. Semmit nem tudok tenni azért, hogy lássam, mert a felhőt nem tudom eloszlatni.

Ezt jelenti, hogy Isten felhőben lakik. Csak, ha előlép a felhő mögül, csak akkor! Hívős alkonyatkor, amikor az Isten az édenkertben járt, csak akkor, ha ő leereszkedik, ha megnyitja az eget és leszáll – azt mondja a próféta az Ószövetségben. „Ó, bár meg-

JÁRJ AZ ÚR ELŐTT TELJES SZÍVVEL!

nyitnád az eget és leszállnál”, mert különben esélyünk sincs. „Az Úr mondta, hogy felhőben kíván lakni.” Mit jelent az, hogy most házat épít? Azt, hogy Isten közelebb jön.

A Jelenések könyvében így olvassuk: „Lakik velük az ő Istenük, és az Isten sátora az emberekkel van.” Ilyen közel jön az emberhez, hogy ott lakjon.

Éppen ezért, a mi számunkra két imádság lehetséges:

1. Uram, jelentsd ki magad nekem!
2. Ha kijelentette, törekedj arra, hogy jobban megismerd!

A kijelentés a kezünkben van, Isten a Bibliában jelentette ki magát legjobban. A mi feladatunk az, hogy megismerjük az Urat. Füle Lajos bácsi így mondta: „Tanár az Úr, tankönyv a Biblia.”

A templom építésének gondolata az Úrtól volt. Kijelentette Dávidnak, hogy templom fog épülni, de nem ő fogja megépíteni, hanem a fia. A 19. részben olvassuk: „Salamon azt mondja: Most az én apámnak azt mondta Isten, hogy majd a te fiad építi meg a házat nevemnek.” Salamon abba akar kapaszkodni, hogy mit mondott az Isten. Salamon nem azért akar házat építeni, mint, ahogy ma a világban, gazdag országokban a nagy építkezések vannak, hogy olyan nagy épület legyen, amilyen még nincs a világon. Ha 120 emeletes a legmagasabb, akkor mi építsünk 122 emeleteset! Ha az a híd vagy alagút x km hosszú, építsünk 5 km-rel hosszabbat! Salamon mit mond? Azt akarom csinálni, amit Isten elrendelt.

Én 18 évvel ezelőtt nagy tanulópénzt fizettem azért, hogy megtanuljam a következő mondat igazságát: a legszentebb dolgokhoz sem foghatsz hozzá Isten engedélye nélkül! Sok millió Ft-ba került, hogy megtanuljam, de Isten megtanított rá. Azt gondolná az ember, hogy egy templomépítés szent feladat, nem olyan, mint egy autóvásárlás, de kell hozzá Istennek a zöld lámpája. Váltson zöldre a lámpa, mehet! Dávidnál piros a lámpa, majd Salamonnál fog zöldre váltani. Salamon ebbe akar kapaszkodni, mert Isten megmondta. Ő teljesíteni akarja Isten ígését.

Ne kezdj hozzá semmihez Isten vezetése nélkül! Nagy tanítása ez a mai igének. De ha Isten vezet, akkor viszont nem teheted meg, hogy ne kezdj hozzá! Akkor ne késlekedj, ne halogasd, mert akkor az bűn!

Salamon gyönyörű dolgokat épített a templomba, mert úgy gondolkodott, hogy az Úrnak csak a legjobbat, a legszebbet.

1988-ban jártunk először Svájcban, és a meghívóink gyülekezete éppen templomot épített, és akkor készült el. Akkor még nem értettem annyira az építészethez, de láttam, hogy a templomban hatalmas, gyönyörű szarufák vannak. Az egyik testvér mondta, hogy ezek egy bácsinak az erdejéből való fák, övé a kanton legszebb erdeje, és a legszebb fák ott vannak. Amikor a templom épült, azt mondta a bácsi, hogy ezeket a szép fákat ki kell vágni, és ebből lesz a templom faanyaga. Az unokája odaült az ölébe és azt kérdezte: Nagyapa, nem kár ezeket a gyönyörű fákat kivágni? A nagyapa elmondta, hogy nem, mert ezt az Úrnak építjük, az Úré lesz, az Ő dicsőségére! Az csak a legjobb és legszebb lehet. A kisfiú ott tanulta meg ezt a nagy bibliai igazságot, egy gyakorlati példán keresztül, hogy az csak a legjobb és a legszebb lehet, mert Istennek nem lehetett sánta bárányt vagy félszeműt vinni, hogy oda jó lesz az is. Tanuld meg: Isten szent, nagy, hatalmas, dicső! Méltó legyen hozzá az ajándékos, az életed is!

A Libanonról hozatta a cédrusokat Salamon. És amikor kivágatják a fákat, akkor Salamon kifizeti. Pedig jóban van az ottani királlyal, de nem fogadja el, hanem kifizeti. Amikor a király felajánlja, hogy majd az embereim segítenek kivágni, leúsztatni

a fákat, akkor Salamon elutasítja – kifizeti az embereket –, ők nem vehetnek részt benne. Idegenek munkája, pénze nem lehet az Úr templomában. Mikor a várfalat építik, azt mondják, hogy ti ne gyertek! Mikor az idegenek akarnak jönni, hogy majd egy kicsit segítünk, azt mondja nem, nektek részetek nincs ebben a dologban!

Nagy hálaadással mondom el, hogy amikor 1992-ben templomot építettünk, felépítettük a gyülekezet második templomát – igaz, hogy nem volt egy katedrális, de kedves kis templom lett toronnyal, orgonával, kényelmes, szép és világos –, a legnagyobb örömöm az, hogy a gyülekezeten kívül senkinek nem volt benne pénze. Nem is kértünk, nem is kaptunk senkitől semmit hozzá, hanem a gyülekezet felépítette saját maga. Bizony a mai korunkban is jó lenne ezt komolyan venni! A templomépítés nem az állam feladata, azt nem az államnak kell finanszíroznia, hanem a gyülekezetnek, a hívőknek, így mondja a Biblia!

Hatalmas dolog volt a templomépítés. A Királyok első könyve 6,11-ben ezt olvaszuk: „Ezt mondom e házról, amelyet most építesz: ha az én rendeléseim szerint jársz, ha ítéleteim szerint cselekszel, ha megtartod minden parancsolatomat és azok szerint élsz, én is bizonyosan megtartom a neked tett ígéreteimet; Izráel fiai között lakom, és nem hagyom el népemet, Izráelt.” Nem azt mondja Isten, mint később a tanítványok, hogy micsoda kövek és micsoda épület, hanem járj az én rendelkezéseim szerint, tartsd meg az én parancsolataimat, ígéimet! De hiába a templom, a katedrális, ha nem lesz ott a Biblia, az ige, akkor én onnan elmegyek, én nem leszek ott. Ti csináljátok nyugodtan, amit akartok – ez meg is történt Jeremiás idejében –, teljesen mindegy, hogy pártgyűlést tartotok vagy magatok kreálta istentiszteletet, én nem leszek ott!

Nem az a döntő, hogy mit építettem az egyházban, hanem az, hogy mennyire voltam engedelmes az én hűséges Istenemhez, mennyire tartottam meg az ő szavát!

Miért épült a templom? A 8. rész nagyon döntő – amiből most olvastam –, Salamon a nép előtt imádkozva azt mondja: „Ha bezárul az ég és nem lesz eső, mert ellened vétkeztek, de azután imádkoznak e helyen, és vallást tesznek nevedről, és megtérnek bűnükből, mert szorongatod őket, hallgasd meg őket a mennyből! Ha éhség, döghalál, ragya, sáska, cserebogár lesz a földön, aki akkor könyörög és imádkozik, legyen az bárki vagy egész néped, Izráel, ha elismeri, hogy miatta van a csapás, és kiterjeszti kezét e ház felé, hallgasd meg a mennyekből!” Sőt, még az idegen is, ha idejön, és ugyanezt teszi, hallgasd meg a mennyből!

Ezt jelenti az Isten háza nekünk is. Ezt kellett volna, hogy jelentse, ha aszály lesz, ha járvány, döghalál, természeti csapás, akkor idejönnek ebbe a házba, beismerik, hogy miattuk van ez – nem te vagy a felelős érte, hogy miért van ez –, ha megtérnek az ő bűnükből, hallgasd meg őket!

Jött a járvány. Nem csináltam felmérést, a lelkész kollégákat sem kérdeztem meg, hogy hányan jöttek többen a gyülekezetbe azért, hogy imádkozzanak az Úrhoz: miattunk van. Nem adta az esőt, Urunk, ámde „bűneink miatt gyúlt harag kebledben”. Az aszály miatt is az ember inkább a Mezőgazdasági Alaphoz fut, hogy fizessék ki az aszálykárt. Jön a jégeső, elver mindent, az ember azt mondja, hogy fizessék ki a jégkárt. De ki az, aki bejön a templomba és ideborul az Úr asztala elé: Uram, a te kezdedben van a kenyered, a gyermekeim kenyere, vétkeztünk ellened, könyörülj meg! Nem hiszem, hogy sokan lennének, testvérek, akik ezért bejönnek az Isten hajlékába. Pedig ezért épült a templom, hogy jöjjenek ide!

Ma van egy olyan tendencia, hogy nekünk kell mindenhova kimenni. Voltak itt is olyan elégedetlenkedők, akiknek semmi nem volt jó. Azt mondta valaki: mi nem

JÁRJ AZ ÚR ELŐTT TELJES SZÍVVEL!

megyünk ki, nem veszünk részt a világban! Felsoroltam a gyülekezet misszióit, hogy hova megyünk ki. Azt javasoltam, hogy tanulmányozza a Bibliát, hogy mit mond erről. A Biblia nem ezt mondja. Kivéve, hogy menjetek el széles e világra, de annak az az értelme, hogy mindenkinek hirdessétek az evangéliumot!

A Biblia nagyon komolyan beszél arról, amiről itt Salamon, hogy: jöjjenek be! Hallják a harangszót, tudják, hogy van templom, gyülekezet, van egyház, Biblia, ige, jöjjenek be! Akit Isten indít, az be fog jönni, akibe vágyat ad az Isten, és elkezd munkálni a hitet, az be is fog jönni. Sorolhatnék a gyülekezetből példákat. Egy testvérünk, aki leült itt az élete romjain a templommal szemben egy padra, nézte a templomot, aztán bejött. Az igaz, hogy be kell hívni az embereket, de az ő felelősségük, hogy bejönnek-e.

Imádkozzunk azért, hogy ezek a mostani csapások: járvány, aszály, háború, infláció, pénzromlás, sötét jövő indítsák arra az embereket, hogy jöjjenek be a templomba! „Keressétek az Urat, amíg megtalálható, hívjátok segítségül, amíg közel van!”

Végül – a gyerekeknek is ez lesz a befejező gondolat a 10. fejezetből –, Sába királynője eljön megnézni Salamon dicsőségét. Aki így cselekszik, és így jár, annak az élete bizonyágtétel lesz, és az messze földről is hallható és megismerhető lesz. Sába királynője azért jön el, mert hallotta, hogy mi van itt: Salamon dicsősége, az Úr temploma, milyen igazságos Salamon, hogyan ítéli a népet, hogyan vezeti ezt az országot. Eljön messze földről, hogy lássa. Nem Salamon megy oda, hanem eljön Sába királynője, és a végén azt mondja: felét sem mondták el nekem, ettől sokkal több, mint amit láttam. Boldogok a te embereid, akik itt vannak a közeledben. Mint a tékozló fiú, aki azt mondja: itt még a béresek is bővülködnek. Boldogok a te szolgálid, akik itt lehetnek.

Testvérek, éljünk úgy, hogy ez másokban vágyat indítson. Tegyük úgy bizonyosságot a mi Urunkról, kövessük úgy az ő parancsait, az ő igéit, rendelkezéseit, szánjuk oda úgy az életünket neki, hogy ez tegyen „híressé” bennünket! Valakit híressé tesz, hogy szép a hangja, nagy színésznő, nagy sportoló, ismerik az egész világon, repülőteret neveznek el róla még életében. Bennünket nem a sport, a művészet kell, hogy híressé tegyen, hanem az, hogy életünket alázatosan odaadjuk az Úr oltárára! Ott égjen el az Úr oltárán! Magamat odaszánom neki, ez a legdöntőbb. Szeretem az Urat, követtem őt, mindent elé helyezek az életemben, csak ő legyen az első helyen! Követlek téged hatalmas Uram!

Hadd fejezzem be azzal, hogy miért nem kell ma templom. A jeruzsálemi templomot lerombolták először Kr. e. az 500-as években, aztán Kr. u. 70-ben, ma meg nem tudják megépíteni, mert a helyén egy mecset van. Bár állítólag a kövek már ki vannak faragva, de nem kell megépíteni a templomot, mert a Salamon által épített templom beteljesítette a feladatát.

Mi volt a feladata, miért kellett megépíteni másodszor is ezt a templomot? Építik Aggeus, Zakariás, Zorobábel idejében, mert oda kellett bevonulnia Jézusnak virágvasárnap, be kellett teljesednie a zsoltárnak. „Kapuk, emelkedjete! Kiáltó szó hallik, Ím, jó fejedelmetek!” De mihelyt Jézus bevonult, elvégezte az áldozatot a Golgotán, erre a templomra nincs szükség. Az Újszövetség arról beszél, hogy a templom – erről énekeltünk a fennálló énekben – a hívőknek a szíve kell, hogy legyen, mert ott kell, hogy lakjon az Úr Jézus.

Pál mondja az egyik gyülekezetnek: „Lakozzék hit által Krisztus a ti szívetekben!” „Nem tudjátok, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szentlélek temploma?”

Ezért legyen itt a gyülekezetünkben sok-sok kis templom! Legyen egy hely, ahol az Urat közösen hallgatjuk, hogy mit akar mondani, legyen egy hely, ahol dicsőítjük, és ezért összejövünk! Mindegy, hogy ez egy katedrális vagy egy nádfedeleles kunyhó, de az Újszövetségben a hívők szíve a templom, ott lakik az Úr. Kívánom, hogy ennek legyen kisugárzása, kizendülése, hogy mások is vágyakozzanak az Úrhoz, hogy lássanak bennünket, és dicsőítsék a mi mennyei Atyánkat!

Hadd olvassam fel, amit a gyerekeknek kijelöltem aranymondásként, a 23. vers második felét: „Megtartod a szövetséget, és irgalmas vagy szolgálidhoz, akik teljes szívükkel előtted járnak.” Járjatok az Úr előtt velem együtt, és legyetek tökéletesek!

Ámen.

Imádkozzunk!

Édesatyánk, hálásan köszönjük neked, hogy mi is Salamonnal együtt vallhatjuk: nincs hozzád hasonló Isten sem az égben, sem itt lent a földön.

Bocsásd meg, Urunk, hogy az emberek isteneket gyártanak maguknak, amik hamis istenek. Van fülük, de nem hallanak, van szemük, de nem látnak, van szívük, de nem tudnak irgalmazni, könyörölni, bűnt bocsátani és elengedni a nép maradékának vétkeit.

Hadd köszönjük meg, Urunk, hogy te egyedüli Isten vagy! Ezért dicsőítünk és magasztalunk téged. Köszönjük az örök ígét, amelynek üzenete minden korban ugyanaz, minden korban aktuális. Kérünk most különösen magyar népünkért, de kérünk ezért az egész teremtett világért is.

Bocsásd meg, hogy az emberek elfáradtak, eltunyultak a jólétben, megkövéredett a szívük, és nem keresnek téged, nem jönnek a templomokba, amelyek szépen fel vannak újítva, de kiürülnek lassan! Nem keresik azt, akitől jó minden jó adomány és tökéletes ajándék, nem keresik a világosság Atyját. Bocsásd meg, hogy zúgolódunk, Urunk, kesergünk, panaszkodunk a szárazság miatt! De hadd köszönjük meg, hogy mégis van mit ennünk, van élelmünk, van ruházatunk, és a piacok a nagy aszály és szárazság ellenére is tele vannak áruval, mert megadod, ami szükséges nekünk! Taníts bennünket alázatra, csendességre, elfogadásra, kevesebbrel való beérésre, gazdagságodban való gyönyörködésre, a saját magunk gazdagsága helyett!

Hadd kérjünk téged az iskolaév kezdetén, hogy áldd meg a gyermekeket, fiatalokat az oktatási intézményekben, kicsiket és nagyokat egyaránt! Te áldd meg a pedagógusok munkáját, te őrizd iskoláinkat, Urunk, hogy ne engedjék a nyugatról hozott liberális eszmék terjedését! Engedd, hogy hadd legyenek megtartva a hittanórák! Köszönjük ezt a lehetőséget, Urunk. Áldd meg a hitoktatókat, pedagógusokat, iskolákban dolgozókat!

Kérünk, hogy lásd meg nagy nyomorúságunkat, indíts arra, hogy hozzád kiáltunk! Hadd kérjünk azért a négy családjáért, akik a héten búcsúztak szeretteiktől, áldd meg őket! Te vigasztald azokat is, akiknél a szerettük most ment haza a napokban! Kérünk, Urunk, taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!

Ámen.

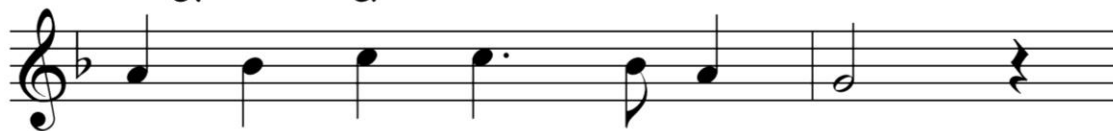
264. ének

1. Áld - jad, én lel - kem, a di - cső - ség
Ő - né - ki meny - nye - i ka - rok - kal

e - rős ki - rá - lyát! Zú - gó ha - rang,
e - gyütt zengj há - lát!

É - nek és or - go - na - hang,

Mind az ő szent ne - vét áld - ják!

2. Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett!
Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett.
Nagy irgalmát / Naponként tölti ki rád:
Áldását mindenben érzed.
3. Áldjad Őt, mert csodaképpen megalkotott téged,
Elkísér utadon, tőle van testi épséged.
Sok baj között / Erőd volt és örömed:
Szárnyával takarva védett.
4. Áldjad Őt, mert az Úr megáldja minden munkádat,
Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad.
Lásd: mit tehet / Jóságos Lelke veled,
És hited tőle mit várhat.
5. Áldjad az Úr nevét, Őt áldja minden énbennem!
Őt áldjad, lelkem, és Róla tégy hitvallást, nyelvem!
El ne feledd: / Napfényed Ő teneked!
Őt áldjad örökké! Ámen.